

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 12 березня 1983 року

№ 31 (3227).

Ціна 2 коп.

ДОБРЕ ПІДГОТУВАВ СВІЙ
ТРАКТОР ДО ВЕСНЯНО-
ПІЛЬОВИХ РОБІТ МЕХА-
НИЗМІСЬКИЙ ПЕТРІВСЬКОГО
РАЙОНУ КОМСОМОЛЕЦЬ
ВАЛЕРІЙ ПЕДИЧ. У СКЛА-
ДІ МЕХАНІЗОВАНОЇ ЛАНКИ
ВІН СІЯТИМЕ РАННІ ЗЕР-
НОВІ КУЛЬТУРИ.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

ЯК СПРАВИ, МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТЕ!

НА ШЛЯХУ ДО КРАСИ

Передові підприємства
Москви виступили з ініці-
ативою провести 16 квіт-
ня комуністичний субот-
ник, присвячений 113-й
річниці з дня народження
В. І. Леніна.

Цю ініціативу палко під-
тримала молодь області. У
колективах і на підприєм-
ствах почалася активна
підготовка до всесоюзного
свята праці.

МАЛА ВІСКА

Бюро райкому комсомо-
лу прийняло постанову
про участь комсомольців і
молоді у суботнику. Для
оперативного керівництва
роботами створено штаб
суботника, до складу яко-
го ввійшли члени райкому
комсомолу, передові ви-
робничини. Очолює штаб
перший секретар райкому
комсомолу Василь Полу-
ляк. Більшість комсомоль-
ців працюватиме на своїх
робочих місцях.

ГОЛОВАНІВСЬК

У комсомольських орг-
нізаціях району вже ви-
значаються завдання,
об'єкти, на яких працюва-
тиме молодь у день «чер-
воної суботи». Учні місце-
вого СІТУ № 7, наприк-
лад, власними силами ре-
монтуватимуть свій гурто-
житок.

Комсомольсько-моло-
діжний колектив слюсарів
облаштовано-відновлю-
вального цеху (секретар
комсомольської організації
Василь Дімура) з Побузь-
кого пікелевого заводу в
цей день трудитиметься на
законсервованих матеріалах.
КМК з хлібокомбінату,
очолюваний молодим ко-
муністом Вірою Делікат-
ною, планує перевиконати
в день суботника доведені
завдання.

З Олегом Потужним я
зустрівся одразу після
засідання художньої ра-
ди взуттєвої фабрики, на
якій було затверджено
нові моделі взуття. Серед
них — дві моделі, створе-
ні ним, наймолодшим на
підприємстві художни-
ком-модельєром.

— Що ж, можна приві-
тати з першою перемо-
гою? — запитав його.

— До перемоги ще
далеко, — усмінувся
Олег. — Адже попереду
ще серйозний іспит —
республіканська художня
рада, яка відбудеться
наприкінці березня. І як-
що навіть цей рубіж бу-
де позаду, це ще не оз-
начатиме, що можна
святкувати перемогу. Ад-
же продукцію таких мо-
делей фабрика випуска-
тиме тільки наступного,
1984 року. Багато зусиль
треба буде докласти,
щоб запровадити новин-
ки в масове виробництво.
Отже, між задумом і кі-
нцевим результатом, як
бачите, дистанція у ба-
гато місяців...

Якщо оцінювати робо-
ту за кінцевим результа-
том (безумовно, це най-
більш об'єктивний крите-
рій), як же тоді оцінити
його внесок, молодого
спеціаліста, котрий при-
йшов на фабрику в серпні
минулого року і встиг
зробити тільки перші
самостійні кроки на ви-
робничстві?

Розмовляю із заведу-
ючим лабораторією, у
якій працює Олег, Іне-
сєм Дмитрієвою Іщенко.

— Звичайно, — каже
вона, — справа профе-
сійної гордості кожного
художника-модельєра —
добитися впровадження
на конвеєр свого витво-
ру. Це надзвичайно
складне зведення вима-

гає від нього різнобіч-
них і глибоких знань.
Мало бути обдарованим,
передбачити напрями
розвитку моди. Треба
бути і матеріалознавцем,
і економістом... Олег од-
разу показав себе гра-
мотним спеціалістом. А
найбільше мені подоба-
ється в ньому вихова-
ність, акуратність у всь-
ому, почуття відповідаль-
ності за будь-яку до-
ручену йому справу. До речі,
він успішно справля-
ється з обов'язками про-
пагандиста однієї із шкіл
комуністичної праці, гро-
мемського фізорга лабо-
раторії, заступника на-
чальника штабу «Комсо-
мольського прожектора»
фабрики. Олег добре ма-
лює і допомагає виготов-
ляти засоби наочної агі-
тації.

Мало хто на фабриці
знає, що в легку промис-
ловість О. Потужного
привела любов до мис-
тецтва. Ще учнем міської
СШ № 5 він захопився
живописом. Чотири роки
навчання в дитячій ху-
дожній школі перетвори-
ли захоплення в справж-
ню любов... Вступав до
Київського художнього
інституту. Коли й друга
спроба виявилася безу-
спішною, все одно не зра-
див своїй мрії. Там же,
в Києві, дізнався, що
місцевий технікум легкої
промисловості готує ху-
дожників-модельєрів
взуття, подав документи
туди. І переконався, що
модельювання — це теж
мистецтво, необхідне
людям, здатне приносити
радість.

Олег розповідає, як
одразу, коли прибув за
направленням технікуму
на фабрику, потрапив у
творчу атмосферу, як до-
свідченіші колеги допо-
магали освоїтися на ви-

робничстві, збагачувати
здобуті знання.

— А колеги мої, — ка-
же він, — справжні аси
у своїй справі. Примі-
ром, найстарший з нас
Григорій Костянтинович
Сушин і Ліда Нікішаєва,
котра працює в лабора-
торії всього близько чо-
тирьох років, за підсум-
ками республіканських
ярмарків визнані кращи-
ми художниками-модель-
єрами України відповід-
но 1981 та 1982 років. Є
чому почитатися і у Васи-
лі Васильовича та Люд-
мили Богзи...

За словами І. Д. Іщен-
ко, щороку фабрика
онолює до 75—80 про-
центів видів продукції.
26 моделям, які випускає
вона цього року, вже
присвоєно державний
знак якості, ще одинад-
цять готують до атеста-
ції. Серед них поки що
немає моделей, створе-
них Олегом Потужним.
Про його роботу по-
справжньому можна бу-
де говорити тільки на-
ступного року. Але мо-
лодий спеціаліст, чекую-
чи свого часу, не сидить
склавши руки... Олег зай-
нятий удосконаленням
створених ним моделей.

— В одній із них, —
ділиться він, — треба
підправити одну деталь,
яка при запровадженні
моделі у виробництво
може викликати певні не-
зручності у виконанні
операції. Художник-мо-
дельєр мусить рахуватися
не тільки із законами
мистецтва, а й вимогами
виробництва.

Цю істину О. Потужний
усвідомив. А коли так —
від неї не відступити.

В. РАЦА,
кор. «Молодого ко-
муніста».
м. Кіровоград.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА ТВОЙ ВНЕСОК КОМСОМ

тири з усіма вигодами для
спеціалістів сільського гос-
подарства. Прокладено два
кілометри дороги з твер-
дим покриттям та шість
кілометрів заасфальтова-
ного тротуару. Вступила в
дію й лазня.

Що ж буде зроблено у
цьому напрямі 1983 року?

Немало. Планується про-
класти ще 2 кілометри до-
ріг з твердим покриттям
та 2 кілометри тротуарів.
Триватиме будівництво ад-
міністративного будинку.

Для майбутнього, для молоді

Якщо ви привідете в
Панчеве, у центрі села вам
зразу ж кинуться у вічі
величкі куни шебеню, каме-
ню, відсіву. Кожного дня,
навіть у вихідні, сюди з
кар'єрів підвозять буді-
вельні матеріали. Трохи
далі, за майстернею сіль-
госптехніки, височить
кран. Вже почалося спо-
рудження двоповерхового
восьмиквартирного будин-
ка.

— Розумієте, — каже
голова місцевого колгоспу
імені Куйбишева Анатолій
Кузьмович Черноіваненко,
— для нас усе гостріше
постає проблема кадрів.
Як не прикро, але у минулі
роки ні спеціалісти, ні ви-
пускники середньої школи
практично не затримували-
сь у селі. Та й як їм бу-
ло тут залишатись, коли
мало уваги зверталось на
житлове будівництво.

Травневий (1982 р.) Пле-
нум ЦК КПРС змусив нас
перебудувати свою роботу.
У селі вже зроблено хо-
роший початок. Діє забез-
печений усім необхідним
дитячий садок. Там працює
й підготовчий клас, де на-
вчає дітей учителька Тетя-
на Миколаївна Викул.

В одному з нових буди-
нків виділено чотири квар-

Старий передадуть під по-
буткомбінат та пошту.
Почнеться будівництво ка-
фе-їдальні на 100 місць та
будинку культури на 800
місць.

Для механізаторів і твар-
инників, що працюють на
третьій фермі, на околиці
села буде споруджено
п'ять типових будинків.

Через село проходить
шосе Кіровоград—Ново-
миргород. На зупинній бу-
де збудовано автостанцію,
а біля неї — кришки з
«журналом». Тут уже по-
саджено минулої осені бе-
рези, ялини, горіхи.

Разом з тим зводитиму-
ться господарні будівлі аг-
рохіміцентру із літнім май-
данчиком, на центральній
фермі — типовий кормо-
цех, у третьому відділку
— літній табір на 500 ко-
рів.

На всіх об'єктах з по-
гонком трудиться молодь.
Кожні комсомольці бачать
— усе, що будується, то
для майбутнього, для них,
молодих.

М. СТОЯН,
громадський корес-
пондент «Молодого
комуніста».
с. Панчеве,
Новомиргородський
район.

ЛАНКОВИЙ

На початку 1983 року
трудівники колгоспу «Ро-
сія» Олександрійського
району прийняли соціалі-
стичні зобов'язання. В них
є пункт, де записано, що
механізована ланка Ми-
коли Єрніка планує без
затрат ручної праці вирости
і зібрати з кожного
зі 100 гектарів 300 центне-
рів цукрових буряків.

Комсомолец Микола
Єрнік — механізатор дру-
рого класу. Ще до служби
в лавах Радянської Армії
здобув улюблену спеціаль-
ність у сільському профе-
сійно-технічному училищі
№ 1.

П'ять років тому йому
було доручено очолити ме-
ханізовану ланку по вирощу-
ванню цукрових буряків
за індустріальною техно-
логією. Він незабаром ви-
вів колектив у число пере-
дових.

Заздалегідь готуються
механізатори ланки до
весняних польових робіт.
Ще з осені вони старанно
підготували ґрунт на всій

площі, внесли мінеральні
добрива.

Господарство одним з
перших у районі постави-
ло на лінійку готовності
всю ґрунтообробну та по-
сієвну техніку. В цьому,
звичайно, заслуга і Мико-
ли Єрніка. Він брав актив-
ну участь у підготовці
сільгоспмашин до весни.
Нині механізатор старанно
лагодить свого трактора,
готує його до виходу в по-
ле.

Микола — член комітету
комсомолу господарства,
командир добровільної на-
родної дружини села. Жи-
тели Пахарівки обрали мо-
лодого хлібороба депута-
том районної Ради народ-
них депутатів.

За успіхи в праці комсо-
мольця нагороджено ме-
даллю «За трудову доб-
лесть».

В. СОКОЛОВ,
працівник Олександрій-
ської міськрайон-
ної газети «Ленінський
прапор».

РАПОРТ НОВАТОРІВ

Учора в Києві почав роботу V республіканський з'їзд ВТБР. З хорошими показниками підійшли до цього форуму винахідники і раціоналізатори Кіровоградщини. Минулого року до винахідницької та раціоналізаторської роботи залучено майже 24 тисячі чоловік, які розробили і впровадили у виробництво 19,3 тисячі винаходів і раціоналізацій з економічним ефектом 35,9 мільйона карбованців.

Нині кожного другого винахідника і раціоналізатора області залучено до колективних форм участі у технічній творчості. В області діє 1754 комплексних творчих бригади, 178 громадських патентних і 280 громадських конструкторських бюро, 164 ради новаторів. Тільки минулого року ними впроваджено майже 6 тисяч новинок — третину всіх реалізованих новаторами області розробок.

Дальший розвиток дістала технічна творчість сільських новаторів. Дбаючи

про реалізацію Продовольчої програми, вони минулого року впровадили у виробництво раціоналізацій і винаходів з економічним ефектом 9 мільйонів 200 тисяч карбованців.

За період між з'їздами кількість первинних організацій ВТБР на Кіровоградщині зросла на 140, а кількість членів товариства — на 19 тисяч чоловік.

Майже половина членів товариства обласної організації ВТБР — комсомольці і молоді новатори. На з'їзді в Києві їх гідно представляють електрослюсар Кіровоградської райсільгосптехніки Олександр Левченко, фрезерувальник Олександрійського електромеханічного заводу Микола Каниковський, свердловальник заводу «Червона зірка» Світлана КОРКИШ, яку ви бачите на знімку.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.
Фото автора.

ПОДИВИСЬ НА СЕБЕ

ЗБЮКУ

ЧИТАЧ ПРОДОВЖУЄ РОЗМОВУ

Хрестик на шії. Що це? Символ віри чи безневинна краса? Ці питання порушувала у статті «Безневинна краса?» (газета від 8 січня н. р.) наш громадський кореспондент В. Касьяненко. Вона розповіла про історію виникнення культу хреста, про кримінальні події, освячені хрестом, намагання буржуазних ідеологів використати цей релігійний атрибут в ідеологічних диверсіях проти Радянського Союзу.

«Не одному, мабуть, моднику стало соромно, коли він дізнався, що символізує хрестик. Тепер кожен добре подумав, перш ніж вдягти хрестик на шию», — пише І. Каміук з м. Знам'янки. «Я вже немолода людина, але ніколи не наділа б таку, з дозволу сказати, прикрасу, хай би вона була з найдорогоціннішого металу», — запевняє Л. І. з міста Помічної.

Словом, матеріал «Безневинна краса?» зацікавив читачів. На їхнє прохання ми продовжуємо розмову на цю тему.

Видатний радянський педагог В. О. Сухомлинський писав: «Ви живете серед людей. Кожен ваш вчинок, кожне ваше бажання відбивається на людях. Знайте, що існує грань між тим, що вам хочеться, і тим, що можливо...»

Який глибокий зміст у цих словах! Людина, котра не знає межі своїм бажанням, не вміє співвідносити свої вчинки з інтересами інших людей — некультурна, невихована.

По-моєму, і в тих юнаках і дівчат, котрі одягають на шию, як прикрасу, хрестик, теж відсутня внутрішня культура.

У ситуації, подібній тій, про яку пише в статті «Безневинна краса?» В. Касьяненко (газета від 8 січня н. р.) опинився і я. Правда, інші пасажирки не залишилися байдужими, коли я подікався у зовсім юної дівчини, навіть вона вдягла на шию хрестик. Кожен з них намагався

ся переконати дівчину, що носіння релігійного атрибуту ніякою модою не виправдовується, що це неумісно з переконаннями радянської молоді.

Дівчину ніби підмішав. Де й поділися її елегантність та гарні манери! Вона зухвало лялася з усіма пасажирами.

І тоді я замислювався ось над чим. Дівчина ж ця працює чи вчиться в якійсь колективі. Припускаю, що хрестик на шию вона не вдягає, йдучи на роботу чи на заняття. Але невже ж ніхто не розглядає у ній тих негативних рис, котрі так яскраво проявляються в суперечній в автобусі? Впевнений, в хорошому, морально здоровому колективі людина ніби в дзеркалі бачить себе, прагне бути кращою. Там осуджують людей, які живуть в радянському суспільстві, користуються його благами, а самі зневажають принципи радянського співжиття, носять у душі гниле уявлення про «ультрамоду». І новачки вчать ся дорожити думкою колективу.

На жаль, у молодіжних колективах ще існує атмосфера всепрощення, випадком морального зникнення (носію хрестика, одягу з буржуазною символікою, відвідування монастирів, колекціонування іконок, релігійних книжечок) не дається принципової оцінки. Комітетам комсомолу, усім нам треба бути відвертими і безкомпромисними у боротьбі з моральним убозством, не соромитися сказати вголос людині про її нікчемний вчинок, про те, що вона не має права зневажати думку громадськості.

Я. БОЙКО,
старший викладач Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

Місячкова до політзаняття

...І ДУМКА СЛУХАЧІВ

Колгосп «Аврора» — господарство велике. І в голови правління Василя Семеновича Бондаря господарських і організаційських турбот чимало. Але він вісімнадцятирік виконує відповідальне партійне доручення — очолює комітет комсомольського

пропозицію чи думку. То запропонує колективно проаналізувати виклад господарства в реалізацію Продовольчої програми, визначити головні напрями діяльності своєї комсо-

Згадав, як простоювали фуражирні під час заготівлі кормів, зацікавився з обідом у їдальні поварі, скільки через це завдає господарству збитків — моральних і матеріальних.

мольської організації, свого трудового колективу.

Уміє Василь Семенович розбудити творчу думку молодих колгоспників, підказати їм адресу хоршої справи. Молодь поважає Василя Семеновича, радиться з ним.

За 2 місяці північного року на поля колгоспу вивезено органічних добрив на 4 тисячі тонн більше, ніж за відповідний період торік. На вивезенні трудилася переважно молоді трудівники — слухачі політшколи.

Краще, ніж торік, йдуть справи в тваринників. З початку року надано більше на 187 центнерів молока, одержано більше на 492 поросят і на 4710 штук яєць. Невиконано і плани продажу сільськогосподарської продукції.

— Але треба сказати, — почав чергове політзаняття голова правління В. С. Бондар, — результати роботи могли б бути вагомими, якби не окремі випадки порушення трудової дисципліни, низька свідомість деяких колгоспників.

Непомітно зайшла розмова про дисципліну праці. Про змінення її серед механізаторів говорили Михайло Галазів і Василь Шабанов. Обидва хлопці — передовики. Отож мають повне право говорити на цю тему. Ділові пропозиції зробили на занятті водії Олександр Баєв та коваль Володимир Сарданов. Вони говорили про роль комсомольських «проектористів», народних контролерів у справі змінення дисципліни на виробничих ділянках господарства. Пропагандист В. С. Бондар заохочував розмову зі слухачами, похитив кожну пропозицію. Тепер на засіданні правління колгоспу, на партійних зборах він ознайомить комуністів з думками і пропозиціями своїх слухачів. У прийнятих рішеннях партзборів чи засідання правління колгоспу це обов'язково буде враховано.

В. ТРОЯНСЬКИЙ,
другий секретар Вільшанського райкому комсомолу.

РУКИ, РОВЕСНИКИ КУЗНЯ КАДРІВ МЕХАНІЗАТОРІВ

Професійно-навчальний центр підготовки молодих механізаторів для трьох АПК — Каварин, Шабан та Балчиків успішно діє в сільськогосподарському технікумі імені Тімірязєва. Керівник цього центру Дмитрій Асенов, вчитель-інструктори Камені Костадінов, Георгій Пончев докладають багато зусиль, щоб підготовка трактористів-машиністів першого, другого й третього класів, а також водіїв вантажних автомашин проходила в стріслі строки, якісно.

За кілька років існування центру навчання успішно закінчили понад 1100 механізаторів. Переважна більшість з них показує високі зразки праці на полях і фермах аграрно-промислових комплексів, бере участь у роботі клубів науково-технічної творчості сільської молоді.

ПЕРШИЙ МОЛОДІЖНИЙ АПК

У Тервелському агропромисловому комплексі імені Георгія Дмитрова Толбухівського округу шість комплексних бригад. Чотирі з них —

молодіжні, де ударно трудяться механізатори і тваринники комсомольського віку.

Торік, наприклад, 187 членів молодіжних агрегативних груп механізаторів вирощували зерно на більшій частині площ, які належать АПК. Найбільший успіх випав на долю бригади, яку очолює Микола Казаков. Вона збрала по 60,8 центнера шпички з кожного гектара. Напружені зобов'язання взяв колектив і на 1983 рік.

Добре попрацювали торік молоді тваринники АПК. У ці дні вони дали слово примножити досягнуті успіхи, добившись надойв по 4200 кілограмів молока від кожної корови, настригу нових — по 8 кілограмів від кожної вівці, приросту молодяка — по 110 ягнят від 100 овець.

За досягнуті в розвитку сільськогосподарського виробництва успіхи рішенням бюро окружного комітету ДКСМ Тервелському АПК присвоєно звання молодіжного. Це перший в Болгарії молодіжний АПК.

СТАЮТЬ МАЙСТРАМИ НОВАЧКИ

Дієвою формою трудового та морального виховання новачків на Толбухівському швейному заводі імені Добри Атанаса Орлева стало наставництво. У групі наставників — 47 передовиків виробництва, чимало з яких — орденоносці. Досвідчені робітничі Рінка Великова, Тодорка Стоянова, Маргарита Кошова та інші щедро діляться секретами майстерності з дітьми, котрі тільки починають на заводі свою трудову біографію.

Новим у робітничому цеху є укладення договорів між наставниками та їхніми підопieczними. Час від часу на робітничих зборах про виконання договорних зобов'язань звітують обидві сторони. Такий громадський контроль над ходом наставництва виявився результативним. Новачки швидко освоюють професію, сміливіше змагаються з наставниками.

Ще недавно молоді робітничі Ангеліна Василева, Петранка Иванова та Рінка Мілчева вчилися професії у майстрів, а тепер самі вже мають учнів і беруть участь у змаганнях за звання «Кращий наставник заводу».

ТВОРЧИЙ ДОРОБОК ЛІТЕРАТОРІВ

Різноманітністю стала діяльність літературної секції окружного клубу молодіжної художньо-творчої інтелігенції. Вона організовує зустрічі з відомими людьми, обговорення творчого доробку і звітів перед читачами поетів і прозаїків. На минулий рік заплановано випуск збірки творів членів секції, зблизити досвід з молодими літераторами Кіровоградщини. Про це йшлося на звітних зборах секції, в роботі яких взяли участь представники відділу культури ЦК ДКСМ, окружному комсомолу, толбухівській письменниці, співробітнички окружної ради культури.

На цих зборах було створена нова секція клубу художньо-творчої інтелігенції — «Молоді журналісти».

Добріну за матеріалами молодіжних сторінок толбухівської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

БЕРЕЖЛИВІСТЬ У МАЛОМУ —
ЕКОНОМІЯ У ВЕЛИКОМУ«ЗАДАЧНИК»
ДЛЯ ДБАЙЛИВИХ

«Увага! Члени гуртка декоративної соломки не-
раціонально використовують клей. А двадцять метрів зекономлених юним швачками циток вистачить для пошиву десяти дитячих фартушків.

Рада штабу бережливих».

Це текст «блискавки» з підсумками рейду-перевірки «Про що говорить твоє робоче місце», який щотижня проводять члени штабу бережливих Бобринецького районного будинку піонерів і школярів. Девіз штабу — «Берегти — означає примножувати». Ного командир, восьмикласник Бобринецької десятирічки Аліна Горбань, розповідає:

— Не тільки в місті, а й у районі немає жодного учня, що залишився б осторонь боротьби за економію та бережливість. Раніше в школах називали старшокласників інколи не-раціонально використовували папір, забували закрутити крап чи вимкнути світло. Перед нами поставило важливе завдання: на переконливих прикладах довести необхідність збереження всіх народних багатств. Ми підраховували, скільки електроенергії та води витрачається щодня без потреби. Вийшла немала цифра. Навіть той, хто казав зневажливо: «Подомаєш, вода капає» — задумався.

Штаб бережливих Будинку піонерів та школярів тримає у полі зору ді-

яльність шкільних постів бережливості. Члени ради штабу Олена Липченко, Володя Бережний, Тетяна Титаренко особливу увагу приділяють роз'яснювальним бесідам про те, як розумно використовувати матеріальні цінності. Школярі замислюються над розповідями про нелегку працю людей різноманітних професій — хлібороба, еспергетика тощо. Хліба в шкільних їдальнях завжди досить — їж доскоду. Та через лінощі учні не завжди кладуть недоїдений шматочок у спеціальне відро для відходів...

Велику допомогу членам штабу бережливих надає лекторська група, до складу якої входять керівники гуртків Будинку піонерів та школярів. Керівник групи культурного закладу Алла Іванівна Луценко разом з Оленою Василівною Григор'євою, Вірою Савелівною Рижикозовою та іншими викладачами стежать за діями шкільних штабів бережливих. Результати рейдів Тетянка Спенська, Юрко Лазебний, Володя Тарасенко та інші штабісти заносять у «Задачник по бережливості». «Задачник» учить школярів бути дбайливими. Про підсумки перевірок учні дізнаються на засіданнях гуртків, «Клубі вихідного дня». Школярі повинні знати, скільки псується зошитів та олівців, скільки марно витрачається крейди.

Ось уже сьомий рік поточний ремонт приміщення та меблів Будинку піонерів виконують члени гуртка «Умілі руки». Вони ростуть справжніми господарями.

Т. КУРЛЮК,
м. Бобринець.

Після закінчення Кіровоградського медичного училища імені Мухіна Віру КОРІНОВСЬКУ направили працювати в колгосп імені Тельмана Компанієвського району, де вона одразу завоювала симпатії хліборобів як кваліфікований спеціаліст.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ШКОЛА, ГРОМАДСЬКІСТЬ, ТИ

Не забувають
про практику

У жовтні минулого року прочитав на сторінках «Молодого комунара» статтю Т. Міллер «Актуальна педагогічна спадщина С. Х. Чаздарова». Особливо зацікавила мене, працівника сільського райкому партії, думка відомого педагога про організацію виробничого навчання учнів сільської школи. Певен, що ця думка надзвичайно актуальна, має прямий зв'язок з рішеннями тразневського (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС. Сьогодні сільська школа повинна не лише давати учням знання з сільськогосподарської професії, а й учити застосовувати їх на практиці. Отож слід будувати навчально-виробничу практику учнів так, щоб вони ще з дитинства відчували себе причетними до землі, до праці своїх батьків.

Мабуть, слід подумати про вдосконалення системи міжшкільних навчально-виробничих комбінатів. Учнів везуть за десятки кілометрів у райцентр ви-

вчати сільськогосподарської професії по підручниках, діаграмах, стендах і плакатах. Я не заперечую необхідності теоретичної підготовки, але чи не краще організувати її тут же, в своєму колгоспі, де і ферма поруч, і трактор справжній, не учбовий...

Два роки тому я у Миколаївському районі Одеської області зустрівся з фактом, який, безумовно, заслуговує на увагу. В одній із тракторних бригад радгоспу учні місцевої школи здобувають професію механізатора. Тут же обладнано клас, за школярами закріплені поле, трактори. Разом з досвідченими механізаторами учні орють, сіють, збирають урожай. І як наслідок — половина з них залишається працювати у рідному селі.

В. ОСЕТРОВ,
заступник завідуючого відділом пропаганди і агітації Добровеличківського райкому партії.

Андрій не читав
Баламути

(Закінчення. Поч. у газетах за 22, 27 січня, 3, 5, 17, 26 лютого та 3 березня ц. р.)

Про те, що Вадим дружив з дівчиною, до якої останнім часом набивався Ісаков, розповів на суді вчитель. Це підтвердив під час нашої зустрічі і сам потерпілий: дівчина ж сповістила йому, що дала Ісакову одкоша. Неважко здогадатися, що не кожен «кавалер» у такому віці правильно розуміє поняття дружби, не кожен, відповідно, правильно реагує на подібний фінал. Очевидно, тому в матеріалах суду з'явився рядки: «Саме Ісаков міг ударити Вадима І. ногою в живіт, а далі, щоб уникнути відповідальності, посилено розповсюджував чутки про те, що це зробив Довбенко, схиляючи свідків до наклепу на Довбенка».

Сподіваюсь, усе сказане про засудженого не дає найменших підстав для його захисту. Та в читача може виникнути сумнів: чому притягнуто до відповідальності одного Довбенка? Приднуо до цього і свій подив, адже Ісаков виявив ініціативу у побоях І., відкликав потерпілого для розправи, запропонував Довбенку відіграти першим, обіцяючи підключитися. Ісаков був поруч, вказуючи свою готовність і намір продовжити брудну справу, чим спричинив підтримку Довбенка в його діях. Юридичною мовою це означає: «За об'єктивною спрямованістю, об'єктивним вираженням дії Ісакова носять характер прямої співучасті в злочині».

О Т І ЗАКІНЧИЛАСЯ невесела історія. Власне, герої наші — юні мешканці «свого кутка» в Старій Степівці продовжують осягати світ — такий широкий довкола них, величний і... суєтний.

Вадим, на прелепне щастя, не зів'яв, не втратив оптимізму. Я не хочу заспокоювати читача, ніби нічого не сталося. Не хочу, бо й не зможу. Хлопець серйозно готувався до служби на флоті, мав усі можливості для цього. Уявіть собі: як тяжко полишити заповітну мрію в такому прекрасному юнацькому віці! Та мужність людська, здорова воля тим і випробовуються — чи стане снаги втриматися на ногах, ступити новий крок. Причому зробити це не вимушено, не силувано, а з піднятою головою. І пройти отак через усе самостійне життя. У Вадима є вірність: його батько, який нинішнього року закінчив інститут, отримав диплом. Та головне в Миколі Олексійовича — крилатева душа, ясне сумління людини, котра переконана: злу ніколи не дозволять торжествувати, зло тим і живогіе, що коїться підступно, крадькома. «Рудий», як збагнув читач, скоїв злочин чужими руками. Ходить тепер вовком, ховає очі, уникаючи навіть безмовного людського осуду. Припинила вся його компанія. Та цур їм!

Мене боляче вразив вигляд Вадима, коли на прощання я запитав хлопця про Таню. Він сказав коротко і тихо, немов боявся довго турбувати тишу, в якій пролунало «її» ім'я. Дівчина відсахнулася од нього. Я не посмів запитати, чому.

А може, ще треба було побачитися з нею?..

В АРТИСТИ ЦИРКУ
ТІЛЬКИ

З «П'ЯТІРКАМИ»

На репетиції дитячого циркового зразкового художнього колективу «Юність» колгоспу «Заповіт Леніна» Джанкойського району Кримської області дійсна тільки одна перепустка — відміни оцінки у щоденнику. Такий порядок із згоди правління господарства і педагогів встановив колишній артист Московського цирку на Цветному бульварі, заслужений тренер РРФСР В. Ф. Сахно. Під його керівництвом 90 хлопчиків та дівчаток, вік яких від

п'яти до сімнадцяти років, освоюють техніку виконання трюків на повітряних снарядах і натягнутому канаті.

Це друге покоління артистів сільського цирку, який за шість років свого існування дав 250 спектаклів у містах і селах Ук-раїни і Краснодарського краю. Деякі з його виконавців продовжили свій шлях у мистецтві на професійних сценах.

Майже півтори години триває нова програма «Здрастуй, цирк!», з якою діти виступили перед ветеранами війни і праці, що працюють у колгоспі. Цією виставою почалося їх чергове «турне» по концертах майданчиків усіх шести відділків господарства.

Л. РЯБИКОВ,
кор. РАТАУ.

СТО ДОРІГ —
ОДНА ТВОЯБуду
педагогом

Ще зі шкільної партії хочу стати педагогом. Але щоб упевнитись у правильності свого вибору, вирішила спочатку попрацювати. За рекомендацією Кіровського райкому ЛСМУ пішла старшою піонервожатою у середню школу № 32 м. Кіровограда.

У бурхливе шкільне життя влилась швидко. Звичайно, трохи було і лячно

Все-таки незнайомий колектив, та й старшокласники майже мої ровесники. Але відчувала дружню підтримку зауча школи К. В. Правади, інших учителів.

Найцікавіше мені, звичайно, з наймолодшими. Вони такі безпосередні, щирі. Допомагають мені і старші. Особливо хочу відзначити учнів восьмих класів Ларису Гафарову, Олега Федосеева, Ольгу Жабокрицьку, Олега Крамаренка.

Впевнена, що у виборі своєї майбутньої професії я не помилилась.

Т. МАКІВЧУК,
старша піонервожата середньої школи № 32,
м. Кіровоград.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

ПРАГА. Близько 140 тис. юнаків і дівчат Чехословаччини подали заяви про вступ у професійно-технічні училища. Це приблизно 60 проц. усіх, що кінчають восьмилітню школу.

Для підготовки молодих робітників у ЧССР діє майже 900 профтехучилищ. Навчання в них доручено безпосередньо майстрам тих підприємств і виробничих колективів, де випускники працюватимуть після закінчення училища.

БЕРЛІН. Тридцять сьому річницю з дня свого створення відзначила Спільна вільна німецької молоді (СВНМ) НДР. Тепер ця організація об'єднує 2,3 млн. юнаків і дівчат.

Молода республіка вносить вагомий вклад в будівництво розвинутого соціалістичного суспільства в НДР, взявши шефство над цілим рядом найважливіших народногосподарських об'єктів. У списку трудових досягнень СВНМ — спорудження металургійного комбінату «ОСТ» в Ейзенхюттенштадті, нафтохімічного комбінату у Шведті, будівництво «постачальної порту», прокладання 270-кілометрової ділянки газопроводу «Союз» та інші.

«Молодь світу» обвинувачує імперіа-

лізм — під таким девізом відбулася тут міжнародна зустріч молоді, в якій взяли участь представники іноземних студентів, що вчать у вузах НДР. Вони вітали нові мирні ініціативи Радянського Союзу та інших соціалістичних держав, які були викладені в Празькій політичній Декларації держав — учасниць Варшавського Договору, і підкреслили, що ці пропозиції становлять єдину розсудливу альтернативу політиці імперіалістичних сил, спрямованій на подальше розгортання гонимі озброєнь і загострення конфронтації.

ЗАХІДНИЙ БЕРЛІН. Боротьбі проти антипатії неонацизму, виховання молоді на традиціях антифашистського руху присвячено виставку, яка відкрилася в районі Нойкенль.

Борці руху Опору, що виступили на відкритті виставки, вказали на небезпеку відродження нацизму, чому сприяють замовчування його злочинів буржуазними засобами масової інформації і бездіяльність властей. Вони закликали до посилення масових виступів проти неонацизму, за мир і взаєморозуміння між народами.

(ТАРС).

ХОЧ ЛИСТА
Й НЕ БУЛО
НАДРУКОВАНО

А. Поштар із села Могутиного Кіровоградського району в листі до редакції скаржився на незадовільну роботу годинникової майстерні, яка знаходиться на автовокзалі в Кіровограді. «Мені там так відремонтували годинника, що вдома він невідомо зупинився. Наступного дня довелося знову їхати в Кіровоград. Тільки цього ра-

зу майстер пообіцяв, що буду я їздити до нього 6 місяців».

Цього листа було надіслано на завод «Реммобут-техніка». Ось що відповів директор заводу Є. Дрибін:

«Майстер Л. Коряк відремонтував годинника жителю села Могутиного А. Поштарю. Претензій до якості ремонту у замовника немає».

За тяганням з ремонтом годинника А. Коряк перевели на роботу з майстерні в цех, наказом по заводу йому оголошено догану».

* * *

Мешканці будинку № 5

по вулиці Волкова обласного центру у листі повідомили про перебої в постачанні води, незадовільну роботу опалювальної системи, невідремонтований фундамент їх будинку.

Цей лист редакція надіслала до житлово-експлуатаційної контори № 5. Начальник жеку С. Люпенко відповів, що згідно з планом поточного ремонту на 1983 рік передбачається заштукатурити цокольну частину фундаменту будинку № 5 по вулиці Волкова. Температура у квартирах відповідає нормі (18—20 градусів), вода подається.

Спартак

У СПЕЦКЛАСІ—ПЛАВЦІ

Майже в кожній загальноосвітній школі під час дитячих спортивних ігор «Старти надій» визначається кращий спортивний клас, де всі учні регулярно займаються фізкультурою, вміють швидко бігати, добре стрибають, плавають, кидають тенісний м'ячик тощо. А ось у Кіровоградській СШ № 6 є спеціальний спортивний клас — 27 п'ятикласників щодня відвідують плавальний басейн ДЮСШ облспорткомітету. Третій рік цей клас очолює старший тренер ДЮСШ Ю. С. Поліщук.

— Дуже добре пам'ятаю перші дні тренування моїх вихованців, — говорить він. — Майже половина з них не вміла плавати. Коли ж усі навчилися триматися на воді, то стали виконувати підготовчі вправи, які здавалися дітям нецікавими. Та вони необхідні, оскільки треба було закласти основу правильних рухів. Пізніше я включив у заняття елементи техніки спортивних способів плавання.

Нині в класі 8 спортсменів мають другий, решта — третій спортивний розряд. На всіх обласних змаганнях команда-клас займала призові місця. Серед найбільш перспективних тренер виділяє Сергія Бершадського, Віктора Желтякова, Олену Чухлю та Наталю Митрофанову.

Яка ж мета створення цього спецкласу?

— Передусім, — продовжує Юрій Семенович, — ми прагнемо підготувати спортсменів не нижче

першого дорослого розряду. Періодично проводимо спортивне тестування серед плавців. Найбільш перспективні з них беруться на замітку і стають основними кандидатами до зарахування в спеціалізований спортінтернат. І все ж в основі — турбота про здоров'я дітей. Адже, як відомо, плавець відрізняється добре розвинутими м'язами і легенями, стійкістю до простудних захворювань.

Після зустрічі з Ю. С. Поліщуком я розмовляв з класним керівником 5 «Б» Н. М. Бірюковою. Наталя Миколаївна сказала, що існування спецкласу вона охоче підтримує, і батьки п'ятикласників (вони теж відзначають значне зменшення різних захворювань своїх дітей) усі без винятку — «за».

Учні дотримуються чіткого розпорядку дня. Вранці — зарядка, з 9.00 до 11.00 — тренування, потім — самостійна підготовка до 13.00.

Й по успішності, як повідомила класний керівник, 5 «Б» найкращий у своїй віковій групі.

— Що дає дітям заняття плаванням? — запитує Наталя Миколаївну.

— У класі панує атмосфера змагання за відмінне навчання, за зразкову дисципліну, — відповіла вчителька. — Кожен уболіває за честь свого 5 «Б».

А. БЕЗТАКА,
методист-організатор
ДЮСШ облспорткомітету.

ВОЛЕЙБОЛ. Набирає розгін спартакіада-83 колективів фізкультури обласної ради ДСТ «Спартак», присвячена VIII Спартакіаді народів СРСР. До її програми входять змагання з дев'яти видів спорту.

Другими (після баскетболістів) за залікові очки боротьбу почали волейболісти.

Вчорашню провели всі зустрічі спортсменки обкому профспілки медичних працівників, які й перемогли у першій групі. А волейболістки обкому профспілки працівників державної торгівлі і споживчої кооперації не були першими в другій групі.

БОРІТЬБА САМБО. В Івано-Франківську три дні проходили особисті змагання на першість республіканської ради ДСТ «Колос». На килимах прикарпатського міста-свої здібності демонстрували юніори 1965—1966 років народження.

Серед них були і вихованці кіровоградських тренерів Леоніда Медведєва та Тофіка Байрамова. Студент факультету фізичного виховання педінституту імені Пушкіна Володимир Парамон і робітник ремонтно-механічного заводу Укрремтресту Олександр Кузьмін у своїх вагових категоріях не мали собі рівних, а студент інституту сільськогосподарської машинобудування Іван Бурілін отримав бронзову нагороду.

В. Парамона та О. Кузьміна включено до складу збірної колективу «Колоса».

Півтора року тривав заочний легкоатлетичний марафон «Маршрутом слави, дружби і добра», який проводили ЦК ЛКСМУ, республіканський спорткомітет та редакція газети «Молодь України». Він був присвячений XIX з'їзду ВЛКСМ та 60-річчю утворення СРСР. Визначено 30 кращих учасників пробігу. Серед них — наш громадський кореспондент комсомолець із села Йосипівки Вільшанського району Валерій Горенко (нині він учень Первомайського медичного училища Миколаївської області), інженер-гідрохімік Світловодської гідрометобсерваторії Олег Петренко. Всі 30 марафонців нагороджені спеціальними призами спорткомітету УРСР, а в березні за путівками БМТ «Супутник» побувають у Москві.

Слово учаснику пробігу Валерію Горенку.

ВПЕРЕД, ФІЗКУЛЬТУРУ — ТОБІ І ВСІМ! МАРАФОНЦІ!

Учасники марафону подолали сотні кілометрів, міцно здружилися зі спортом, залучили до оздоровчого бігу багатьох своїх друзів.

Крім цього, юнаки та дівчата, оформляючи щоденники за кожний тур заочного легкоатлетичного марафону, значно розширили свій кругозір, познайомилися зі спортсменами-столітніми союзних республік. Біг був реальним, а маршрут — умовним (по вулицях тих міст, які описувалися в щоденниках).

І ось 30 марафонців — переможців трьох етапів заочного пробігу — прибули за путівками Бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник» до Києва.

Олімпіади-72 Євгеном Аржановим. Прославлені атлети розповіли нам про найбільш яскраві події на їхньому спортивному шляху, дали поради щодо занять спортом, відповіли на наші запитання. Потім О. Шапаренко і Є. Аржанов вручили тридцятьом кращим учасникам марафону «Маршрутом слави, дружби і добра» дипломи редакції газети «Молодь України». Марафонці взяли автографи у відомих спортсменів.

Переможці марафону — це любителі спорту з багатьох куточків України, люди різного віку — робітники, службовці, школярі, студенти, колгоспники. Було тут два колективи — переможці — учні 10 класу

Новоукраїнської середньої школи Малинівського району на Ровенщині та школярі 6 класу Ковальської середньої школи Кіровоградщини, окрім мене, на цій зустрічі представляв інженер-гідрохімік Світловодської гідрометобсерваторії Олег Петренко, про якого писала на своїх сторінках газета «Молодь України». З таких хочеться брати приклад, як і з інших переможців марафону — лікарів санаторію з Тернопільщини Ігоря Поповича, водія з Хмельницької області Миколи Карюча, робітника з Миколаївщини Володимира Кучеренка.

О. Петренко свою прихильність до спорту передає ровесникам з колективу гідрометобсерваторії, які обрали його комсомольським ватажком. Олег уже добився впровадження на підприємстві виробничої гімнастики. У день свого 25-річчя він пробіг 25 кілометрів.

Особисто мені участь у марафоні завжди приносить задоволення. Зі спортом, легкою атлетикою і, зокрема, бігом я вирішив не розлучатися й надалі.

Хочу звернутися до своїх ровесників із закликом: давайте, друзі, посправжньому займатися легкоатлетичним бігом! Нас чекають неабиякі випробування — в армії, на ринтуваннях поведень, за інтуїтивом комбайна. Слабким важко буде долати висоти.

Сьогодні ви пробіжите на околицю свого села, завітра трохи далі, а через місяць — п'ять-десять кілометрів. Може, у вашому селі немає зразкового стадіону, то виберіть собі стежки здоров'я і бадьорості на березі ставу, на лісовій просіці, просто в степу. І повірте мені: матимете неабияку насолоду!

Тож вперед, марафонці!

В. ГОРЕНКО,
учасник заочного республіканського марафону «Маршрутом слави, дружби і добра»,
с. Йосипівка,
Вільшанський район.

КЛУБ 64-х КЛІТИН

Редакція одержала багато відповідей на конкурсну задачу, розміщену в газеті 3 лютого.

Розв'язання задачі № 2 (автор — В. Забіяка) таке:

1. Cd7 b5
2. Td4 ed
3. Cf4 mat

Правильні відповіді надіслали: В. Цивільов та А. Безтака з міста Кіровограда, М. Атаманюк та О. Дяченко з м. Гайворона, О. Бойко з Кіровоградського району, В. Просяник із села Родниківки Олександрійського району та багато інших читачів.

Пропонуємо наступну конкурсну задачу, складену учасником нашого конкурсу Миколою Атаманюком з міста Гайворона:

Задача № 4.

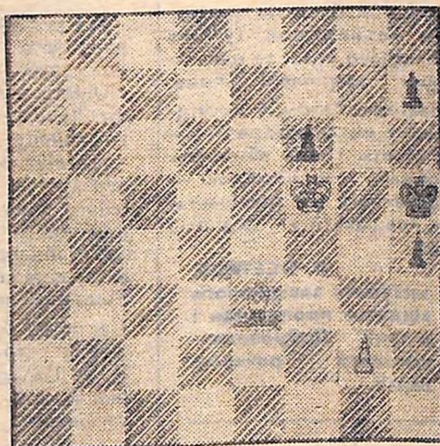
Білі: Крf5, Се3, п: g2

Чорні: Крh5, л: f6, h7, h4.

Мат у три ходи.

Більшість учасників нашого шахового конкурсу уважно стежить за творчістю шахових композиторів і самі пробують складати етюди. Вони пропонують удосконалити ту чи іншу мініатюру, що була вміщена в газеті. Наприклад, В. Цивільов з Кіровограда та С. Кирилов з Гайворона одразу помітили помилку в задачі А. Безтаки («Молодий комунар» від 12 лютого) — тут зайвий пішак — d6. А

Конкурс, конкурс...

ось Б. Незнаєнко (Добровеличківський район) надіслав задачу, яка була опублікована Н. Григор'євим ще в 1931 році. Не будемо на перший раз докоряти автору — може, це випадкове повторення. Але прикро, що шахові «композитори», погортавши давні журнали, книжки, ретельно перепишують звітні етюди, мініатюри і шлють їх у «Клуб 64-х клітин». Давайте змагатися чесно!

Кіровоградський динамівець Микола Казанцев увійшов у десятку кращих спортсменів області, які домоглися найвищих результатів у 1982 році. На фінальному турнірі самбістів, що проводився за програмою Х Спартакіади Центральної ради ДСТ «Динамо», він став бронзовим призером.

Фото В. ГРИБА.

Редактор **Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 06234.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індено 61103.

Обсяг 6,5 друку. арк.

Зам. № 127. Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки,